

Motion till riksdagen 2019/20:3491

av Elisabeth Svantesson m.fl. (M)

med anledning av skr. 2019/20:66 Redovisning av verksamheten i Internationella valutafonden 2019

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att målnivån i det finanspolitiska ramverket i nuläget bör ligga fast och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I skrivelsen redogörs för verksamheten i Internationella valutafonden (IMF) 2019 och regeringens prioriteringar för arbetet i institutionen. IMF:s senaste artikel IV-konsultation avseende Sverige genomfördes i februari 2019 och behandlades i institutionens styrelse i mars samma år. I stort delar Moderaterna IMF:s bedömning av Sveriges ekonomi och behovet av reformer för att möta en avmattning i ekonomin. Beträffande överskottsmålet instämmer Moderaterna dock inte i att det i dagsläget finns anledning att se över målnivån och beklagar att regeringen fortsatt driver linjen att ändra det finanspolitiska ramverket.

Det svenska finanspolitiska ramverket är ett verktyg som ska se till att finanspolitiken är långsiktigt hållbar och transparent. Vissa av principerna regleras av lag medan andra utgår från den praxis som gradvis utvecklats sedan 1990-talet. Regeringen är enligt budgetlagen skyldig att lämna ett förslag till mål för den offentliga sektorns sparande. Riksdagen fastställde 2007 överskottsmålet till att det finansiella sparandet ska vara 1 procent av BNP i genomsnitt över en konjunkturcykel. I juni 2016 träffades en blocköverskridande överenskommelse om förändringar i det finanspolitiska ramverket. Från och med budgetåret 2019 har målet ändrats till en tredjedels procent av BNP i genomsnitt över en konjunkturcykel. Moderaterna anser att riksdagen ska hålla fast vid det som man kommit överens om, att överskottsmålet ska ligga fast till åtminstone nästa utvärdering samt att utvärdering ska ske varannan mandatperiod. Erfarenheterna från den senaste finanskrisen har visat att effekterna av krisen dämpades

i Sverige som gick in i krisen med ett betydande överskott. Ramverket tjänade Sverige väl genom att skuldnivån kunde bestå nästan oförändrad.

Reformutrymmet i en budget sätts utifrån överskottsmålet. Det nya överskottsmålet har gällt i endast ett år och gör gällande att det finansiella sparandet ska vara 0,33 procent per år över en konjunkturcykel. Som indikator för detta används konjunkturjusterat, eller strukturellt, sparande, alltså sparandet korrigerat för effekter av konjunkturen på skatteinkomster och utgifter, huvudsakligen arbetsmarknadsrelaterade sådana. Ett viktigt skäl för att ha ett överskottsmål är att skapa trovärdighet för den ekonomiska politiken. Därför är det problematiskt att man, som regeringen, inte når målet när det precis har införts. I regeringens budget för år 2020 föreslås ett finansiellt sparande på 0,3 procent, vilket justerat för konjunkturen blir 0,2 procent. Moderaterna anser att det finns ett egenvärde i att uppfylla överskottsmålet, särskilt när det nyligen sänkts. Det är problematiskt för målets legitimitet att vi har en regering som inte en enda gång nått överskottsmålet.

I Sverige finns det en bred politisk uppslutning bakom det finanspolitiska ramverket. Denna samsyn grundar sig på erfarenheterna från den djupa ekonomiska krisen i Sverige i början av 1990-talet. Svensk ekonomi befann sig då i en allvarlig situation med mycket stora underskott i de offentliga finanserna och med en snabbt ökande offentlig skuld. Under budgetsaneringen infördes ett överskottsmål för den offentliga sektorns finansiella sparande och ett flerårigt utgiftstak för statens och pensions-systemets utgifter. Genomgripande förändringar gjordes i statens budgetprocess för att stärka budgetdisciplinen. Det finanspolitiska ramverket och den breda politiska uppslutningen bakom det har bidragit till en gynnsam utveckling av Sveriges ekonomi och offentliga finanser.

Elisabeth Svantesson (M)

Edward Riedl (M)

Mattias Karlsson i Luleå (M)

Jan Ericson (M)

Sofia Westergren (M)